Matei 22:15, Luca 20:19

Teme sugerate:
*Cine-I mai mare, Cezarul sau Dumnezeu ? Observăm că ei îl pun pe Cezar pe primul loc și pe Dumnzeu pe locul 2.
*Pe cine iubești mai mult – cui îi dai mai întâi, și-I dai de voie sau de nevoie?
*Al cui chip îl porți? Nu ştii că în tine este gravat chipul Său? Dai lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu?
*Cu ce scop vii la Isus? Poţi să-L prinzi pe Isus cu vorba?

Cel ce minte des trebuie să ţină foarte bine minte ce a spus, altfel riscă să fie prins, dar Domnul Isus a spus întotdeauna adevărul, de aceea El era cel relaxat, iar ei cei turburaţi.
În Luca 20:4-6, Isus îi prinde cu vorba, iar răspunsul lor a fost o minciună (nu ştim..)v.7, iar în v.8 Isus le răspunde că nici El nu le va spune ce voiau ei.

v.19. chiar în ceasul acela are loc revanșa, adică și noi te vom prinde pe tine.v.20 erau pregătiți să pună mîna pe El.
„egkatetos”-iscoditori, spioni: cineva care este angajat să stea în apropiere și să aștepte ca un detectiv. Pe ei îi regăsim în Luca 23:2 când îi spun lui Pilat acea minciună, ţes acea intrigă împreună cu preoţii cei mai de seamă.
Matei 22:16”ucenicii lor”.
Ei îL flatează pe Domnul Isus. Ceva asemănător se găsește și în Fapte 24:2,3.
Fariseii nu erau de acord a se plăti tribut , pentru că ei ar fi vrut ca dările să ajungă doar la Templu, dar cine era de vină pentru stăpânirea romană?
Chipul lui Cezar pe bani, era o realitate tristă că ei erau sub dominaţie romană, fiind obligaţi să plătesccă tribut. Acest aspect se datora păcatului lor.
Dacă ar fi rămas credincioşi lui Iehova, nu ar fi trebuit să aibe loc această discuţie.
Irodianii erau de acord să se plătească tribut,de aceea erau și atât de urâți. Ambele categorii sunt încurajate să se unească de un dușman comun, Isus, iar explicația dată de Domnul Isus la pilda din context îi fac să acţioneze. De acolo ei au înțeles că El avea să moară de mâna lor.

De cine ne temem mai mult, de oameni, sau de Dumnzeu?! Când începem să ne teme de norod, nu ne mai temem de Dumnezeu.

Ia încearcă să nu plătești tribut Cezarului, să vezi ce pățești? Dar dacă nu-i dai Lui Dumnezeu cinstea care i se cuvine, ceea ce este al Lui, se întâmplă ceva?

*Ce trebuie să-i dai Lui Dumnezeu? Este un imperativ? Ceva ce este al Lui! Imperativul arată că-I suntem datori! El ne-a dat viața, deci trebuie să îi dăm Lui viața noastră, inima noastră, timpul nostru, banii noștri, etc.
Domnul Isus nu vrea să-i pună între două păreri, politică și spirituală, pentru că ei ca evrei ar fi trebuit să știe clar cine ar fi trebuit să fie pe primul loc în inima lor. Fa.5.29
Primul lucru dat de ei ar fi trebuit să-I dea cinste Fiului Lui Dumnezeu."Daţi *dar* Cezarului...şi Lui Dumnezeu...ne arată greşeala de a-L pune pe Cezar pe primul loc.
Isus nu este interesat de politică. El este interesat mai mult ca Israel să aibe o relație cu Iehova decât relația lor cu Cezarul. Comparația lor este jignitoare. Isus lângă Cezar.

Nu cumva încercăm și noi ca și cei de atunci, doar să îL flatăm, adică avem interese ascunse, și nu Îl lăudăm dintr-o inimă sinceră?
Noi când suntem flataţi, suntem uşor predispuşi la păcat, dar Isus le-a priceput viclenia.

2 feluri de valori:
- ale lumii reprezentate de bani (chip și valoare)
- noi copiii Lui purtăm chipul lui Dumnezeu și avem o valoare de la El.
Rom.13:1-7; 1 Petru 2:13-27

Isus nu avea bani! El le-a cerut lor, ei aveau bani. Interesant!

Pe cine dă cu bucurie, îi iubește Dumnezeu. 2 Cor.9:7; Rom.12:8.

v.16. În acest verset se arată că Fiul va fi omorât, şi Dumnezeu Tatăl va da via altora decât lor, evreilor. Nicidecum, zic ei. Aşa ceva este imposibil.
v.17. Isus s-a uitat ţintă la ei, şi citează Psalmi 118:22

Stăpânul va veni şi prin oştile Sale, romanii, vor distruge pe evrei şi via o va da Neamurilor o perioadă de vreme.

Dacă vii la Isus ca să-L ispitești, atunci degeaba ai venit.

Acești oameni s-au prins singuri în capcana lor!